

השלוח פרק רביעי ניתין

עין משפט
ער מצוה

בש צדוק לא למאנכ בת
וילע צונא ומכל' לילא
סם לי וקדס צו: דילנא
צומחים כל כוס מענד

מִתְּמֻלָּא נַעֲמָה נִמְרוֹדָם. דָּלֶן מֵנוֹ דַּמְלָרִים
מִתְּמֻלָּא נַעֲמָה נִמְרוֹדָם: כָּל כֹּךְ יְסִידָן. מִמְּשִׁיסָּה דְּלַכְּלָה
מִתְּמֻלָּא נַעֲמָה נִמְרוֹדָם: קָטָר פְּלוֹסִיטָן. כְּרִי הַמִּקְרָב
מִתְּמֻלָּא נַעֲמָה נִמְרוֹדָם: נִכְנָן. דָּלֶן מֵנוֹ דַּמְלָרִים
מִתְּמֻלָּא נַעֲמָה נִמְרוֹדָם: וְיֵשָׁוְתָן מִתְּמֻלָּא נַעֲמָה נִמְרוֹדָם.

גלוין הרש"ם

אפרטורים או שהנガ הפלין בפניהם רבו ואישקהרא שלשה פסוקים בבה"ג בפי רבו רב ששלוא יברשו הניה לו הפלין כי אהא פלונית שפהחוי אל ישעבכו בה לאחר מותמי כופחו יאמרו לפניו רבוי אמי רבוי אי אתה מודה שבנה עבדים כי אתה רב שמואל בר יהודה אמר רב יוחנן מי שאמר בשעה מותתו פלונית שפהחוי קורת רוח עבדכו אותו עבר אין לו תקנה מ"ט גופה אלא קני לי איסורה הוא דאיכא גובה ואיסורה והוא אמר רשותך נת שהרור אל^ו ציריך ואן לו תקנה איכא דאמרו "המפרק עברו מותמת אותו העבר אין לו תקנה מאית טעמא נופחה לא קני לי איסורה הוא דאיכא גובה ואיסורה לבירה לא מותת אל^ו רב איש לא אמרו והוא כי אתה רב דמי א"ר יוחנן דרבך דמי טעונה היא אל^ו מאית טעונה לדלא אמרה בלשון שהרור הא אמרה בלשון שהרור הבוי נמי אל^ו אנא בדרך שמואל רב היהודה סבירא לי והוא דסקרתא דעכדי דודרכן לעבור כוכבים כלו מרותוא בתראי ואתנו לקמיה רדבינה אמר לזה וילו אהדרו אבנאי מרותוא קמאי וירחבו כלו גנטא דדרהורא אמרו המפרק עברו ומית אותו העבר אין לדלא אמרה בלשון שהרור הא אמרה בלשון שהדרה עבדא רב רורי סברא לי והוא דמי טעונה רקמיה דרב פפא שלח לה^ו כאשר עשה כן ע"י לאן קם לן בינוקה ודקוקה דעתיה לבוי ו

